

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΥΠΩΝ
—
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαυβέρρη, διευθύνοντες.

Η ΤΥΧΗ ΜΑΣ

Δὲν πρέπει ἀνάνδρως ν' ἀποδίδωμεν εἰς τὴν τύχην τὰς χαλεπότητας τῶν περιστάσεων, ἃς διερχόμεθα ἐν τούτῳ ἢ ἐκείνῳ τῷ τμήματι τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, ἀφοῦ δὲν ἀποδίδωμεν εἰς τὴν τύχην οὐδὲ τὰς ἐπιτυχίας καὶ ἀγαλλιᾶσθαι, ἃς ἀπηλαύσαμεν ἀπελευθερώσαντες τὸ τμήμα τοῦτο. Ὅπως τὰ ἄτομα οὕτω καὶ τὰ ἔθνη ἐλάχιστα δέον νὰ ἐξαρτῶσιν ἐκ τῆς τύχης, ἡμεῖς δὲ πρὸ πάντων, εἰ δικαίως ἀποδίδοντες τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους εἰς τοὺς ἐξόχους ἀγῶνας καὶ τὰς ἀπαραμύλλους θυσίας τῶν πατέρων ἡμῶν, γελοῖοι θὰ ἐγινόμεθα ἂν πάσης μὲν νίκης ἀπεδεχόμεθα τὴν δόξαν, πάσης δὲ ἡττης ἀπεδίδωμεν τὴν ἀφρορμὴν εἰς τὴν τύχην.

Καὶ ἐν ταῖς σημεριναῖς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιστάσεσι, καθ' ἃς διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἴδωμεν ὄχι ἀπλῶς ἀμφισβητούμενα, ἀλλὰ καταπατούμενα τὰ ἐθνικὰ δίκαια, ὅπως τὰ εἶδομεν πρὸ δεκαπενταετίας, καὶ καθ' ἃς περίλυποι ἀδρανεύμεν, ἐνῷ κράζουσιν ἡμᾶς εἰς βοήθειαν οἱ πάσχοντες ἀδελφοί, ἃς μὴ μεμψιμοιρῶμεν ἐναντίον τῆς τύχης, ὡς κωμικὰ γραῖδια, ἀλλ' ἃς ὁμολογήσωμεν ἐν συντριβῇ καρδίας τὴν ἐνοχὴν ἡμῶν καὶ ἃς διακηρύξωμεν ἐνώπιον τῶν τέκνων ἡμῶν τὴν εὐθύνην, ἣν ἔχει ἀπαράγραπτον ἡ ἡμετέρα γενεὰ ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ τελουμένοις.

Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ἐνοχοὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Ἡμεῖς καὶ μόνοι ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ πάντες ἡμεῖς.

Ἐχει τοῦλάχιστον τοῦτο τὸ σωτικὸν ἢ ὁμολογία αὕτη, ὅτι τὰ παθήματα θὰ ἐγίνοντο μαθήματα, εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν, καὶ δὲν θὰ περιέπιπτον ἴσως τὰ τέκνα εἰς τὰ ἐθνικὰ ἐγκλήματα, εἰς ἃ οἱ πατέρες περιεπέσαμεν καὶ ἅτινα ἤδη ἀπροκαλύπτως καὶ εἰλικρινῶς ὁμολογοῦμεν.

Διότι βεβαίως δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ μεταξὺ ἡμῶν ἀναμάρτητοι, ἔτοιμοι νὰ βάλωσι τὸν λίθον ἐναντίον τῶν ἄλλων ὡς ὑπευθύνων ἐπὶ τῷ σημερινῷ κινδύνῳ. Ἡ ἑλλειψὶς προνοίας κυβερνητικῆς καὶ ἡ ἰδιωτικῇ ἀδράνεια καὶ ἡ κοινὴ ἀμφοτέρων ἀσυνεσία. ἐν παραδόξῳ ἀληθῶς ἀμίλλῃ, παρήγαγον τὸν πρὸ ἡμῶν φρικτὸν ἀληθῶς κίνδυνον τοῦ ὁποίου ἔστω καὶ τὴν προσωρινὴν ἀποτροπὴν πάλιν ἐκ τῆς τύχης κατήντησε νὰ ἐλπίζωμεν...

Ἀφοῦ κατὰ τὸν διαρρέυσαντα χρόνον τῆς παρασκευῆς εἴχομεν τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἃς ὑψώσωμεν αὐτὰς ἤδη, ἔστω καὶ ἵνα καταρσθῶμεν, οὐχὶ τὴν τύχην, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν τέκνων μας. Ὅσον τοῦτο εἶναι εἰλικρινές καὶ παραδειγματικὸν καὶ σωτήριον τόσον ἡ καταφορὰ κατὰ τῆς τύχης καὶ ἀνάνδρος εἶναι, καὶ ἀπελπιστικὴ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάτῃ τετάρτῃ

(Ματθαίου κβ'. 2—14)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.¹ Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ², ὅστις ἐποίησε γάμους³ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους⁴ αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους⁵ εἰς τοὺς γάμους καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους⁶ λέγων· Εἰπάτε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδού τὸ ἄριστόν μου⁷ ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστά⁸ τεθιμίνα καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπηλλθον ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκείνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε⁹. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἔσαν ἄξιοι πορεύεσθαι οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εἴρωτε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους¹⁰. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα¹¹ γάμου καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, ἄρατε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἡ παραβολὴ αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν φοβεράν ἐμωσίαν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ διὰ τὴν κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἐπιβουλήν. 2) Ὁ βασιλεὺς = Ὁ εὐδαίμων Πατὴρ. 3) Ὁ γάμος = τὸ σύνολον τῶν τελετῶν καὶ ἑορτῶν, δι' ὧν τελεῖται ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἐκκλησίας. 4) Τοὺς δούλους = τοὺς προφήτας. 5) Τοὺς κεκλημένους = τοὺς Ἰουδαίους. 6) Ἀλλοὺς δούλους = τοὺς Ἀποστόλους. 7) Ἀριστόν = Τὰ δῶρα πάντα τῆς θείας χάριτος καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπάρχοντα, καὶ τοῖς πιστοῖς μεταδιδόμενα, καὶ τὰ ὅποια κατεστάναι ἐνταῦθα ὡς ταῦροι καὶ σιτιστά. 8) Σιτιστά = τροφάρια. 9) Ἀπώλεσε = ἐνέπρησε = Προλέγει ὡς ὁ Σωτὴρ τὴν μετὰ τὴν Σταύρωσιν ἐπελθούσαν καταστροφήν, καὶ τὴν πρὸς πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ διὰ τῶν στρατευμάτων Οὐλοπιανοῦ καὶ Τίτου. 10) Τότε = εἰς τοὺς γάμους = Προλέγει ὅτι κατακληθὲν τοὺς Ἰουδαίους καλέσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ ἔθνη. 11) Ἐνδυμα γάμου = Ἡ διὰ τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὑποδοχθευμένης ὑπὸ τῆς Θείας χάριτος, ἠθικὴ τελείωσις κατὰ Χριστόν, καὶ ὁ ἀγασμός, οὗ οἱ ψυχροὶ ὑποκρίνται καὶ ἀμετανόητοι χριστιανοὶ στεροῦνται.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΚΛΗΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ

Καλεῖ πάντες ὁ Κύριος εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Οἱ πάντες δέχονται τὴν κλήσιν καὶ εἰσέρχονται. Εἰσέρχονται εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Σωτῆρος ἀμελῶς καὶ ἀφρονιστοῦντες περὶ τοῦ ὕψους τῆς γινομένης εἰς αὐτοὺς τιμῆς. Οἱ πλείστοι μηδὲν λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν οὕτε τοῦ κελουῖντος αὐτοῦ, βραδείως τῶν δλων, τὸ ἀξίωμα, οὔτε τοῦ ἔργου, εἰς ὃ καλοῦνται τὸ ὕψος, οὔτε τοῦ γάμου τὴν εὐπρέπειαν, εἰσέρχονται. Ἄκοσμοι καὶ εὐσεβεῖς, μὴ φέροντες τὸ προσήκον εἰς τὸν γάμον ἔνδυμα, τὸ λευκὸν ἔνδυμα τῆς ἀγνότητος καὶ ἀρετῆς καὶ ἐκβάλλονται λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ νυμφῶνος ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ δεσμοῖται, ἵνα μὴ δύνανται νὰ κληθῶσι, ῥίπτονται εἰς τὸ βαθύτατον σκότος, ἐν ᾧ ἡ διάνοια αὐτῶν καὶ ἡ ψυχὴ, ἡ ζωσα διὰ τοῦ θείου φωτός, βραχνίζονται καὶ καταταρυνεῖται. Κλητοὶ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οφείλομεν νὰ ἔχωμεν πάντοτε ἀγνὴν καὶ ἀσιπλὸν τὴν στολὴν τῆς ἀρετῆς, ἵνα μὴ βληθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐξ αὐτοῦ νυμφῶνος τοῦ Κυρίου. Ἀλλὰ τίς ἡ στολὴ αὕτη.

Ἐκεῖ, ἐν τῇ ἱερᾷ κολυμβήτρᾳ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, προσδίδεται τῷ χριστιανῷ χαρακτήρ σεβαστός, ὅστις θαυμασιῶς ἀνυψοῖ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ παρέχει αὐτῷ τὴν ἀνήλυσαν θέσιν, ἀνάγων αὐτὸν ὑπεράνω τῶν δυσχερειῶν τῆς παρούσης ζωῆς.

Κοινωνικαὶ ἀνισότητες, διάφοροι ἀξίαι, δυσπραγίαι καὶ εὐτυχίαι, διάφοροι συνήθειαι τοῦ βίου, ὑπάρχουσιν ἀπ' αἰῶνων ἐπὶ τῆς γῆς αἱ αἰτίαι τῶν ἀνθρωπίνων ἐγκλημάτων καὶ ἐπαναστάσεων. — Ὁ ἄνθρωπος ἀγωνισθῶς προσπαθεῖ νὰ ἐκφυγῇ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἀθλιότητων, αἵτινες εἶναι ἀναπόφευκτος συνέπεια τῆς ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας διεφθαρμένης φύσεως.

Ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὅσον εἶναι δούλος τῆς ἀμαρτίας, εὐρίσκει ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, κλίμακας τῆς ἀνισότητος, ἧτις ἐνυπάρχει πανταχοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. — Ἐξελείψατε τὸ ἀμάρτημα· ὁ ἄνθρωπος οὕτω θ' ἀποβῇ εὐκρινὴς χριστιανός, πᾶσα διαφορὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξαλείφεται, καὶ ἡ ἰσότης ἐκπλοῦται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Πάντες οἱ ἄνθρωποι τότε περιβάλλονται τῷ ἔνδυμα τοῦ γάμου, καταστραφεύσκει τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς θείας χάριτος λογίζονται οἱ πάντες ἔχοντες τὴν αὐτὴν γέννησιν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τοὺς αὐτοὺς θησαυρούς. Καὶ ἡ ἰσότης αὕτη προβάλλει ἐπὶ τῆς κοινωνίας φῶς ἀπλετόν, οὗ ἡ δύναμις διεσπύουσα πανταχοῦ, ἀφανίζει καὶ αὐτὰ τὰ λανθάνοντα σημεῖα τῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες πηγάζουσιν ἐκ τῆς ἀμαρτίας. — Ὁ Βασιλεὺς διατάσσει τοὺς δούλους νὰ περισυναγάγῃσιν εἰς τοὺς γάμους πάντας ὅσους εὐρωσι, πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, ἀδικαίους καὶ κοινωνικῆς τάξεως καὶ καταστάσεως. — Τί συμβαίνει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. — Ἐν τῇ κολυμβήτρᾳ τοῦ βαπτίσματος καὶ τὸ τέκνον τοῦ πλουσίου καὶ τὸ τέκνον τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τέκνον τοῦ πτωχοῦ καὶ τὸ τέκνον τοῦ ποιμένου βοθίζονται ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ἐν τῷ σωτηρῷ ὕδατι. Καὶ ἐξέρχονται ἐκεῖθεν φέροντες ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τίτλον, χριστιανὸς καὶ ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα κληρονόμων τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. — Πᾶσαι αἱ τάξεις συνκνῶνται ἐν τῇ ζωῇ, τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας, ἰστανται πλῆσιον ἀλλήλων, καὶ πάντες ἀδικαίως ἔνοχοι ἢ ἀθῶοι, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἐντολῶν καὶ ὑποχρεώσεων, γονυπετοῦσι καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν ἄφεσιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κυρίου διὰ τοῦ αὐτοῦ λειτουργοῦ, καὶ εἶναι ὑπόλογοι ἐνώπιον ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ.

οὔ. ὅφ' οὗ καὶ θέλουσι δικασθῇ ἡμέραν τινὰ διδόντες λόγον ὁ μὲν τῇ εὐημερείᾳ τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ δὲ τοῦ τεμαχίου τοῦ ἄρτου, ὅπερ θαυματουργῶς Πρόνοια, ἀλλὰ καὶ δικαία ἐχορήγησεν αὐτῷ. — Ἀλλ' ὁ πλείονα λαὸν καὶ αὐστηρότερον κριθήσεται.

Ναί, ἀφ' ἧς ὁ ἄνθρωπος προσέχει πρὸς τὸν σκοπὸν, εἰς ὃν ἔχει καλέσει αὐτὸν ὁ Θεός, ὅταν βελῇ ἐπὶ γῆς ἐνατενίζων πρὸς τὸν οὐρανόν, ἔνθα ἔχει ἐξασφαλισθεῖ αὐτῷ μέλλον διαρκές, παύει ῥίπτων περὶ αὐτὸν βλέμματα ἀνήσυχτα καὶ ζηλότυπα, ἄτινα δημιουργοῦσιν ἐν αὐτῷ τὴν ἰδέαν ἀνισότητων, ἐφ' αἷς παρκαπονεῖται. — Εἶναι πτωχός; χαίρει τὸ φορτίον εἶναι ἐλαφρότερον. Δυστυχεῖ; θλίβεται. — γινώσκει ὅτι ὁ Θεός, ὅστις περιμένει αὐτόν, κρίνει ἕκαστον ἐκ τῶν βημάτων αὐτοῦ, καὶ δεχεται τὰ δάκρυα ἐκείνου.

Εἶναι κεκλημένος εἰς τοὺς γάμους καὶ προσέχει πάντοτε ἵνα τὸ ἔνδυμα τοῦ γάμου, τὸ τόσον λευκὸν καὶ ἀπαστράπτον μὴ σπιλωθῇ, καὶ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς τὸν Βασιλέα Κύριον νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν διότι δὲν ἐσεδέσθη οὕτε τὸν καλῶσαντα, οὔτε τοὺς γάμους εἰς οὓς ἐκλήθη. Καὶ σπιλοῦται καὶ καθίσταται ἄχρηστον καὶ ἐπιζήμιον διὰ τῆς ἀμαρτίας. Καὶ φεύγει λοιπὸν ὁ χριστιανὸς τὴν ἀμαρτίαν, προσπαθὼν πάντοτε ἵνα ἐξασφαλίσῃ εἰς ἐαυτὸν ἐπὶ μέλλον καὶ μέλλον μέζονα ἀρετῇ, προσέχει εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὴ εἰς τὴν τήρησιν καὶ μονιμοποίησιν ἐν ἐαυτῷ μιᾶς, ἧτις συγκραταῖοι τὰς λοιπὰς, τῆς ἀγάπης, ὅφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ὑψηλὰς καὶ πνευματικὰς ἐκφάνσεις.

Ὁ χριστιανὸς κληθεῖς εἰς τοὺς γάμους τοῦ Γίου τοῦ Βασιλέως Θεοῦ, ἐγένετο μετὰ τὸ βάπτισμα καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τέκνον θετὸν τοῦ Θεοῦ. Οὕτως ἐγένετο κοινωνὸς τῆς θείας φύσεως, ἀδελφὸς καὶ συγκληρονόμος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁρεῖται λοιπὸν νὰ συναισθῇ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ταύτην, νὰ ἐνθυμῇται τίνος Κυρίου ἐγένετο μέλος, καὶ προσέχη μὴ διὰ διαγωγῆς μυσαρᾶς ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ κατάστασιν, Ναί, ὁ χριστιανὸς μετὰ τῆς θείας χάριτος εἰσάγεται εἰς νέαν ζώην ἧτις εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς μακαρίας ζωῆς τῆς αἰωνιότητος· ἔχει δεχθεῖ μετὰ τῆς ζωῆς ταύτης ἰδιότητας ἀνεξαλείπτους καὶ ἀφάρτους, δείγματα ἱερὰ τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα ἔχει· ἦδη κατακτῆσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἀντὶ τῶν θείων τίτλων τούτων καὶ τῶν, ὀφίστων προνομίων ὁ χριστιανὸς ἔχει παρὰ τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ ὑποθήκας ἱερὰς, ἐπαπειλημένους ἀναισθησίας κατόπιν. Ὁρεῖται λοιπὸν, πιστὸς μένων εἰς ταύτας, νὰ προσέχη μὴ ἐξαλείψῃ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἰδιότητα ταύτην ἧτις εἶναι ἀνιζήτητος ὡς αὐτὴ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Δυνατὸν νὰ φθάρῃ ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ τελείως νὰ καταστραφῇ. Ἐπιζῇ πάντοτε καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἵνα ἡ στέγη ἡμᾶς τῷ στεφάνῳ τῆς αἰωνίας δόξης ἢ κατακεραυνώσῃ ἡμᾶς τῷ φοβερῷ κεραυνῷ τῆς αἰωνίας καταδίκης.

Χριστιανὸς ἀληθής, καὶ ἄξιός διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ τῆς ἐνδόξου προσωμίας ταύτης, διὰ τῆς ζωῆς τῆς χάριτος καθίσταται καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εὐτυχής, καὶ ἐξασφαλίζει ἐαυτῷ εὐδαιμονίαν αἰώνιαν καὶ τὴν τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ μεταμορφῶναι ἐν ἐαυτῷ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. — Ἡνωμένος πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τῆς πίστεως καὶ διὰ τῆς ἀγάπης, πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, διὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, πρὸς αὐτὸν τὸν ὑλίκον κόσμον, διὰ τῆς ἀγίας ἀρμονίας πνεύματος καὶ καρδίας, φέρει τὸν προσήκοντα στολισμὸν τοῦ κεκλημένου εἰς τὸν γάμον, καὶ δύναται μετὰ πεποιθήσεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Κυρίου καὶ Βασιλέως,

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

Γινομένου λόγου περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερον οἱ ἐκ διαφόρων ἐθνῶν φιλέλληες εἰς τὸν τριετῆ ἄγωνα τῆς Κρήτης (1866-1869), ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ κ. Β. Φιλῆκη συγγραφῇ ἀνεκδότῳ Γ ε ν. 'Ιστορίᾳ τῆς Κρήτης (Τόμ. Γ') Τουρκοκρατουμένη Κρήτη) ἀναγράφονται καὶ τὰ ἀκόλουθα περὶ Βουλγάρων, ὃν εὐμενὲς παρεχωρήθη ἡμῖν ἀντίγραφον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως.

Ἐν τούτοις ἐφ' ἐπὶ τριετίᾳ συνεταρτάτετο καὶ συνεκινεῖτο ἡ Ἀνατολή, οἱ Βούλγαροι οὐ μόνον οὐδὲ δάκτυλον ἤσαν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ἰεροῦ Ἀγῶνος, κατὰ τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ, ἐξαιτούμενοι νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ καταρτίσῃσιν ἑδὼν σῶμα, ὅπως μεταβῇ εἰς τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας μαχομένην νῆσον πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῆς προγράμματος! Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται δὲν ἐμελλον νὰ προσενεχθῶσιν αὐτοῖς ἀμοιβῆς, συστάσεως δηλαδὴ αὐτονομίου πολιτείας ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ὡς Τσάρου τῶν Βουλγάρων, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ἔστι τοῦ αὐστρουγγρικοῦ διασμοῦ. Τουρανικὴ φυλὴ καὶ οὗτοι ὡς καὶ ἡ κατακτηταί, συννητῶντο μὲν κατὰ τὴ φύσιν καὶ ῥοπαὶ πρὸς αὐτοὺς, πλὴν ἀλλ' ὅμως οἱ κατακτηταί, ἄλλως τε ἐπηρμένοι πάντοτε ὡς τοιοῦτοι, εἰς τοὺς πανσλαβιστικοὺς σκοποὺς τῶν ὑποβόλων ἐμβαδύναντες, ἀπέπεμψαν τοὺς οὕτω μεγαλοδῶρος προσφερομένους νῦν φιλοτούρκους, κεναῖς ταῖς χερσίν, ἐπεισπόντες οἱ περὶ τὸν Ἀλῆν καὶ Φουάτ, οἱ εἶναι ἱκανοὶ αὐτοὶ μόνον νὰ ταπεινώσῃ τοὺς ἐπαναστάτας Κρήτας. Καὶ συνεπῶς τῇ φύσει αὐτῶν καὶ τοῖς ὁρμηφόροις προσηνέχθησαν καὶ τότε οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀσπαρούχ καὶ τοῦ Κρούμου. Οὐδέποτε οὗτοι μετέσχον εὐγενοῦς ὑπὲρ ἐλευθερίας κινήματος, οὔτε τῷ 1821, ὅτε κίνησις αὕτη μεγίστη ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ, ἢ τῷ 1854 καὶ ἔτι μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ τούαντιον, μεμνημένοι τῶν Βουλγάρων, προέδιδον πάντοτε, ὅπως εὐεργετηθῶσιν ὑπὸ τοῦ κοινού δυνάστου, εἰς τὸν ὅποιον καὶ εἶχον ὑποκύψει πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀνευ τίνος ἀντιστάσεως. Καὶ ἐν τούτοις καὶ ἡ Πύλη αὕτη, γνωστὴ καὶ ὡς ἡ συνέτριψεν αὐτοὺς εὐθὺς μετ' ὀλίγον (ἀπὸ τοῦ 1870) εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα (τοῦτέστι τὸ πολιτικόν,) παρασχούσα εἰς αὐτοὺς βραβεία πέντε ἐπισκοπῶν καὶ πλήθους ἱερῶν ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τοὺς μελλόντας πολιτικοὺς αὐτῶν σκοποὺς· ἢ δ' Ἑθνοπαίκτη διπλωματίας, προδίδουσα ἐνεβράβευσ, καὶ δὴ καὶ ἐν ἀμίλλῃ, αὐτοὺς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων! Ἐδῆμι-σουργήσαν αὐτὴ ἐξ ἀμοιβῶν ὑστερεβουλῶν καὶ φιλαύτων ἐπιλογισμῶν ἓνα τοιοῦτον πρῶτον, μὴ ὄντα κατὰ βῆθος Σλαβικόν, ἀλλὰ μόνον κατ' ἐπιπολὴν, παραπρομογγολικὸν καὶ, ὡς ἄλλως αὕτη Πλάστης καὶ Δημιουργός, οὐ μόνον ἀποφάνεσα αὐτὸν εἰς κράτος, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέπουσα νὰ μεγαλύνηται, ὡς τῷ 1886, οἱ ἀρπαγῶν παρὰ συνθήκας μεγάλως καὶ σιχαράς! Ἀλλὰ ὅμως λαὸν τὴν ἐλευθερίαν ἄλλως διαθέτουσα, ἢ ὅπως ἡ Βίβαρμένη ὥρισε τὸ μέλλον αὐτῶν, ἐπεδοπᾶται δουλῶσα αὐτοὺς ἀποτροπαίως καὶ ἀθέως κτλ.

(1) Καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα, παρουσιασθέντος τότε (τῷ 1882) πρὸ τοῦ Μ. Βεζύρου Ρεσίτ πασῶ τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου Ἰωαννίμου καὶ παραπονεμένου πρὸς αὐτὸν διὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους πρὸς τοὺς Βουλγάρους παραχωρήσεις, ἐπέπιν ὁ Μ. Βεζύρης· «Αἱ καὶ ἐπὶ τέλος ὡς λέγουν τὰ βιβλία σας, ἀποκνέτω ἡ ψυχὴ μας μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, ὅπερ ἄρχεται ἵσως σήμερον πραγματούμενον, ἂν δὲν σπεύσωμεν νὰ σὺθωμεν ἡμεῖς οἱ κατὰ τὸν Ρεσίτην ἀλλόφρονα».

καὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν χαρὰν, ἣν ὁ πνευματικὸς σύνδεσμος τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ οὐρανοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης προκαλεῖ, κατατασσόμενος οὐχὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν εἰς τὸ ἐξώτερον σκότος δεσμιῶν ριπτομένων κλητῶν, ἀλλ' εἰς τὰς τάξεις τῶν κλητῶν καὶ ἐκλεκτῶν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

16

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ

Ὁ Πνδάρος ἐμεγαλοφώνησεν· ἐδ' μέγας κίνδυνος δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ ἐπαρτίασας μας, κίνδυνος μὲ τὸ θανατηφόρον ψῆχος του παρῶν τὸ αἷμα εἰς τὸν δαίμονα τὰς καρδίας, ἡγάκαε πολλοὺς τῶν ἑλλήνων, τοὺς προσετώτας μάλιστα, νὰ διστάσῃσι φοβούμενοι περὶ ἀφαισμοῦ τοῦ γένους. Ἀλλ' εἰς τοὺς πολυμήτας ἔχει μόνον ἡ δόξα, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ νίκη ἀρμύζει. Ἐνθ' λοιπὸν διαβουλεύονται οἱ προύχοντες τῆς Ἀρχαίας παρὰ τὸ Ἄγιον, ὁ Νικόλαος Σολωτῆς, ἐκίρνε τὴν ἐπαρτίασιν ἐν Μελοποννήσῳ γονεύσας τοὺς Τούρκους τῆς ἐπαρχίας ἐσπράκτορας κατὰ τὰς Ἑλλήνας· οὐδ' ἡμέρας μετ' αὐτὸν κάτω εἰς τὴν ἄλλην, τὴν πρὸς νότον, τοῦ Μωρέως γῆν, ἐκεῖ δ' οὖν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Μεσσηνίας διὰ στενὴν παρῶσαν εἰς τὰ ὄρη εἰσερχόμεθα τῆς Μεγαλοπολιτικῆς, Τούρκος αὐθάδης μὲ τὰ χαρίσματα του καὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ πορεύεται ἐκ Καλαμάτας εἰς Τριπολιτῆαν. Φωνὴ ἡκούσθη ἀνδρός, κίλεσμα βελήσεως ἀκάμπτου «Βρὲ Τούρκο, ἔρησε τῆματά σου καὶ ἔλα δὲ». Τουρκικισμὸς ἔστρεψε κατὰ γῆς τὸν ἀπειθήσαντα καὶ ἡ βροτὴ τοῦ τουρκικισμοῦ τοῦτον σάπνισμα ἐγένετο σημεῖον τοῦ γένους τὴν ἀνίστασιν. Τίς ὁ ἦρας;

Νικήτας Σαματελλόπουλος. Τὶ νομίζει τις οὕτως τὸ ἔφερε κανεὶς παρῶσαν πενιχρὸν χωριδίον. Καὶ ὅμως οὕτως ὑπεργόρετο μία τῶν ἡρωϊκωτάτων μορφῶν κατὰ τοὺς τελευταίους τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας αἰῶνας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μορφή τοῦτον εἶχε τὸν τύπον ἐκείνου τὸν πολυθρόνον τῆς λεβεντιάς· δότι καὶ τὴν κόμην δὲν εἶχε πικρὴν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τῶν γούτων ἀνεμιομένην, καὶ οἱ μύστακες αὐτοῦ κάτω, ἐλάχιστα ἀραιωμένοι, ἐφῆρτόντο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἀραβόττητα ἄρρητον καὶ προσήμιαν ἀπέπνεον. Ἀλλ' εἶχε τὸ σῶμα εὐσταθὲς καὶ ἀκαταπόνητον, τοὺς ἀρμούς σιδηροῦς ὡς δαῖ· τῆς σφύρας καὶ τοῦ ἀκμονος ἐργασμένους, τὴν ὀσφὴν κομψήν καὶ ἰσχυράν, τοὺς μηροὺς καὶ τὰς κνήμας ὡς ἀκαλόουτος πρίνου. Διὰ τοῦτο κατὰ τὸ Φραγκόδρου καὶ εἰς τὴν ρευματιὰ τῶν δολιανῶν ἐσχίζε διὰ τῆς σπάθης κατασθῆσαν ὁ ἀνεμιομένης τοὺς ταχεῖς ὡς βίλη γένοντας ἀλλήλους. Πολιμικός ἦτο καὶ φιλοπόλεμος εἰς τὸ ἀκρότατον· καὶ ἡ μορφή του ἡ ἡμεῖς καὶ αἰθρία ἡστραπτεν ἐξ ἀγρίας χαρῆς, δὲ ἀπέκρουεν ἐπιθεμένους ὡς βαθὺς βολὴς χεῖμαρος ἢ κατεδίωκε ἐπτομένους τοὺς Μουσουλμάνους. Καὶ ὡς κεραιὸς ἐπαύει ἡ φωνὴ του ἐν μέσῳ τοῦ πρῶτου τῆς μάχης «σταθήτε, Περισίτοι, νὰ πολεμήσωμε;· τί φοβέρετε, δότι Πέρσας ἐκάλει τοὺς Ὀσμανίδας τὸ ἀπαίδετον τέκνον τῆς τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος τὸ ἐν Τουρκολλέκῃ γεννηθὲν καὶ ἀναστρεφόμενον τῆς τότε ἐπαρχίας Λαοναρίου.

Ἡγάπα νὰ τιμῇται ἐπ' ἀνδραγαθία, ὅπως πᾶς ἐπερήφανος ἀνὴρ, ἀλλ' ἡ φιλοτιμία του δὲν ἐξέπεσε εἰς τὴν κατασθῆσαν τὴν παρῶσαν φιλοπαύτῃαν. Ἐμνεῖ δὲ ἀφελὴς τὰ φρονήματα καὶ ἀκομψὸς ὁ γενναῖος οὐδὲν λαβὼν ἐκ τῆς πολυτρόπου διανοίας τῶν θείων του Ἀναγνώστη καὶ Κολοκοτρώνη.

Διὰ τὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸν δάκρυα ἔκαυον τὴν ψυχὴν του. Καὶ ἂν κατεδιώχῃ ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων, ὁ εἰς τὴν φιλίαν ἀγιάτατον ἰδρύσας βωμὸν, ἐμίσει τὰς ἐρίδας ταύτας ἀγαρισμὸν τῆς πατρίδος εἰς αὐτὰ ἐμβλέπων ἦτο ἀναγκαῖα ἡ ὑπέρκοπος πολεμικὴ ἀρετὴ καὶ κατεδίωξε τοὺς Τούρκους εἰς τὸ Φραγκόδρου, καὶ ἡμῖν τῆς Δολιανῆς, καὶ συνέτριψε τοὺς στρατιώτας τοῦ δράμαλι κατὰ τὸν Ἅγιον Σωτήρη, καὶ ἐπερήσει ἀδύνατος τὸν πόρρον αὐτοῦ, καὶ ἐσφύρισε τῶν ὀσμανιδῶν τὰ πτώματα εἰς τὸν κατήφορον τὸν ἀπὸ τοῦ τραχιῆς Ἀγριοῦ μετὰ τῆς ὁμαλῆς παιδιᾶς τῶν Κλεωνῶν.

Ἀγαθόμενος διὰ τὸν ἄδολον χαρακτήρα του ὡς ἀδελφὸς ἐν πολεμικῇ ἀνδρείᾳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεως, τοῦ Μάρκου, τοῦ Τούρκα, αὐτοῦ τοῦ Καραϊσκάκη, συνεπολέμησε μετ' ἐκείνων ἀνὰ τὴν Ροδμηλίαν, ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν Ἀγίᾳ Μαρίτῃ μετὰ τοῦ Ὀδυσσεως, μετέσχε τῆς ἀμύνης τοῦ Μεσολογίου κατὰ τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν τρομακτικῶν ἐφόδων τοῦ Κιουταχίου, καὶ συνεργάτης ἐκλήρις ἐγένετο διὰ τὴν περικλεῆ νίκην τῆς Ἀραχθίδος.

Διὰ τὸν δειλὸν πρὸς τοὺς Τούρκους ἀνταρτίαν τουρκοφάτος, τὸ δὲ ταπεινὸν ὄνομα Νικήτας Σαματελλόπουλος μετέλλαξεν εἰς τὸ περίδοξον Νικητάρης.

Ο ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ

Δέν είναι ή πρώτη φορά όπου ή Μακεδονία έχρηκτρησθη ώς προπύργιον καί προμαχών της 'Ελλάδος. Καί αύτοι οί αρχαίοι πρόγονοι ήμών, άν καί ήταν πολιτικώς διηρημένοι, ένόησαν καί εξέφρασαν πολλάκις καθαρά τήν αλήθειαν ταύτην, ότι άν μή οί Μακεδόνες διαρκώς έμάχοντο πρός τούς από Βορρά κατερχομένους Βαβάρους, μέγαν κίνδυνον θά διέτρεχεν ή μεσημερινωτέρα 'Ελλάς, καθώ; καί ότι μεγάλη ευγνωμοσύνη όφείλετο είς τούς γενναίους εκείνους υπερασπιστάς. Καί όμως ο γιγαντιαίος προμαχών, ο όποιος διεφύλαξεν ήμεις επί τρεΐς χιλιάδας έτη, κινδυνεύει τώρα.

Άνθρωποι ούδέν ιερόν καί όπιον έχοντες, άπελπισθέντες ν' άγωνισθώσι πρός ήμεις είς τόν άγώνα του έμπορίου, τών γραμμάτων, του πλούτου, του χριστιανισμού καί του πολιτισμού καθόλου, έπεχείρησαν νά μάς έξοντώσουν καθ' ολοκληρίαν διά πυρός καί σιδήρου, καίοντες τάς 'Εκκλησίας καί τά σχολεία ήμών, καταδιώκοντες καί σφάζοντες τούς προμάχους της φυλής ήμών καί εξαφνίζοντες πέν 'Ελληνικόν.

Τόν μικρόν τούτον άγώνα έπεχείρησαν έναντίον ήμών καί κατά τόν μέσον αΐωνα πολλάκις, άφ' ότου, κρίματιν οίς οΐδε Κύριος, κατέλαβον τήν χώραν, τήν όποιαν έχουν, μέχρις ού υπεταξόμεν καί έδουλώσαμεν αύτούς. 'Αλλά τότε, ότε έκακούργουν ταύτα καί τά τοιαύτα, δέν υπήρχε μεταξύ ήμών καί αύτών άλλο Κρατος, ώστε ήμεΐς ήμπορούσαμεν νά σπεύδωμεν ταχέως νά τιμωρώμεν τούς κακούργους αύτούς καί νά επανρθώμεν τάς ζητίας όσας έπροξένουν.

Τώρα όμως δυστυχώς μεσολαβεί άλλη 'Αρχή, ή τών Τούρκων, ώστε δέν ήμπορούμεν νά άντισταξώμεν ως είς ά.θ.ρωπος καί τιμωρήσωμεν τούς Βαβάρους αύτούς, διά τας θηριώδεις πράξεις των' άλλ' άν μή δυνάμεθα τούτο, ήμπορούμεν όμως, καί χρεωστούμεν, νά σπεύσωμεν νά επανρθώσωμεν τάς βλάβας, τάς όποιας μάς έκχαμν.

Δέν πρόκειται περί μικρού τινος πράγματος, πρόκειται περί του μεγίστου καί ισχυροτάτου προπυργίου της 'Ελλάδος καί έπομένως περί σωτηρίας όλων ήμών. Λοιπόν ήμεΐς, οί όποιοι έχομεν πλήρη συνείδησιν της εθνικής ένότητος καί άλληλεγγυής ήμών καθώ; καί τών εθνικών κινδύνων, άνάγκη νά τρέψωμεν εις βοήθειαν του κινδυνεύοντος μέλους της φυλής μας.

Ότε πρό τινων έτών έκάησαν τά 'Ελληνικά σχολεία της Θεσσαλονίκης, ο άείμνηστος εθνικός ευεργέτης Συγγρός προσέφερε διά μιζες πεντακοσίας χιλιάδας χρυσών δραχμών, ίνα κτισθώσιν εκ νέου. Τώρα ότε όχι τά σχολεία μιζες πόλεως, αλλά καί τά 'Ελληνικά σχολεία καί αΐ 'Ελληνικά εκκλησία καί αΐ οικίαι πολλών 'Ελληνικών πόλεων καί κομποπόλεων, κατεστράφησαν, ότε άπωφανίσθησαν τσαούροι 'Ελληνικά Κοινότητες καί οικογένειαι, καθήκον εθνικόν έχομεν καί όσοι εξ ήμών έχουν τό ευτύχημα νά είναι Συγγροΐ κατά τόν πλούτον, καί όσοι όπως οί πολλοί ήμεΐς έχομεν τό καθημερινόν μας, καθήκον λέγω, έχομεν, νά προσφέρωμε τάχιστα, ό,τι ήμπορούμεν, ίνα επανρθώσωμεν τάς συμφοράς. Όμοίως όφείλομεν νά επανρθώσωμεν καί τήν φθοράν ή όποία έγινε ως πρός τούς ανθρώπους. Λέγεται ότι οί δολοφόνοι ούτοι τών κομιτάτων όπαδοί, έχουσι φονεύσει ως τώρα υπέρ τας τρεΐς χιλιάδας 'Ελλήνων. Βεβαίως ή άπώλεια είναι φοβερά, καί τσοούτον μάλλον αξιολύπητος, όσον δέν ήμπορούμεν νά εκδικηθώμεν τούς αδελφούς ήμών τούτους όπως άλλτε εκάμνομεν. 'Αλλά καί εδώ δύναται νά γίνη θεωραπεία τις, άρκει νά ένθυμηθώμεν ότι εκ μόνης της Πελοποννήσου έχουν έφένος άποπλεύσει είς τήν 'Αμερικήν περί τας δέκα χιλιάδας ευρώστων νέων άνδρών. Λοιπόν μέρος τών γεννίων τούτων, οί όποιοι άψηρούν τούς κινδύνους του

Όλεανού καί της ξενιτειάς διά νά ζητήσουν καλύτεραν τύχην είς τόν Νέον κόσμον, ήμπορεί κάλλιστα νά πεισθώ, άν γίνη κατάλληλος ένέργεια καί χρηματική έπικουρία, νά μεταβή είς τόν κινδυνεύοντα προμαχώνα.

Εκεί δε θά εύρη έργασίαν, θά εύρη αδελφούς κινδυνεύοντας, θά εύρη άγρούς όμογενών καί Μωαμεθανών, ίνα καλλιεργήτη καί ζήσῃ, καί θά καταστή στυλος του έθνισμού του. Ούδεμία άμφιβολία, ότι διά καταλλήλου ένεργείας καί βοηθείας θά εύρεθώσιν άνδρες τολμηροί καί εκ της Πελοποννήτου καί εκ της Στερεάς 'Ελλάδος καί εκ τών νήτων καθώ; καί εκ διχφόρων χωρών της Τουρκίας, οί όποιοι θά έχουν τήν φιλοτιμίαν καί τήν φιλοπατρίαν, νά ταχθώσιν έν τοίς προμάχοις, όπου Ισταντο έως χθές οί δολοφονηέντες αδελφοί ήμών, καί νά έξακολουθήσουν τόν ιερόν υπέρ πίστεως καί πατρίδος άγών, μέχρις ού άλλος ήμετερος Βουλγαροκτόνος Βασιλεύς άπκλήξῃ ήμεις τών νέων τούτων θηρίων.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η Διεύθυνσις του Ωδείου γνωστοποιεί ότι αΐ έγγραφαι τών παλαιών καί νέων μαθητών διά τό σχολικόν έτος 1903-1904 άρχονται τη 1 7/8βρίου έ. έ. καί λήγουσι διά μέν τούς παλαιούς τήν 11 διά δε τούς νέους τήν 14 ιδίου.

Οί μη δυνάμενοι νά παρουσιασθώσιν αύτοπροσώπως ένεκα κωλύματος τινος έντός της άνω όριζομένης προθεσμίας, δύνανται δι' έπιστολής ή δι' αντιπροσώπου νά υποβάλλωσι τήν περί έγγραφής αίτησιν των αποστέλλοντες συγχώνως καί τό δικαίωμα της έγγραφής Δραχ. 5 ως καί Δραχ. 2 δι' έκθεσιν καί ένδεικτικόν Οί μετά τήν λήξιν της άνω όριζομένης προθεσμίας τών έγγραφών προσερχόμεναι παλαιοί καί νέοι μαθηταί όπως έγγραφώσιν υποβάλλονται είς πρόσθετον πληρωμήν Δραχ. 5 ήτοι δικαίωμα έγγραφής Δρ. 10. Ούδεις δε εκ των παλαιών μαθητών δύναται ν' άνανεύσῃ τήν έγγραφήν του άνευ της προσαγωγής του ένδεικτικού του.

Τών μετά τήν λήξιν τών έγγραφών προσερχομένων νέων μαθητών, τότε μόνον δύναται νά ληθῇ ύπ' όψιν ή πρόσ έγγραφήν αίτησίς των, εφ' όσον υπάρχουσι θέσεις κεναι ή δέν παρεμποδίζεται ή πρόσδος των μαθητών.

Μαθηταί στερούμενοι πάσης μουσικής γνώσεως, έχοντες δε τήν υπό του κανονισμού απαιτούμενην ήλικία, γίνονται δεκτοί άνευ εισιτηρίων εξέτάσεων καί κατατάσσονται είς τήν στοιχειώδη θεωρίαν.

Αντίστοιχον κανονισμού παρέχεται είς πάντα αίτούντα άντι λεπ-τών 50.

Πρόγραμμα εισιτηρίων εξέτάσεων.

Αΐ εισιτήρια εξέτάσεις διά τό σχολικόν έτος 1903-1904 όρίζονται ως εξής:

- 15 Σεπτεμβρίου δευτέρα 8 π.μ. κλειδοκύμβαλον (μαθήτριοι).
- 15 Σεπτεμβρίου Δευτέρα 4-5 μ.μ. κλειδοκύμβαλον (μαθηταί).
- 15 Σεπτεμβρίου 5 μ.μ. έγχορδα καί πνευστά όργανα (μαθηταί).
- 16 Σεπτεμβρίου Τρίτη 8-10 Δραματική (μαθηταί καί μαθήτριοι).
- 16 Σεπτεμβρίου 10-11 θεωρητικά μαθήματα έν γένει χορφθιαί καί έγχορδα όργανα (μαθήτριοι).
- 16 Σεπτεμβρίου Τρίτη 11-12 Μονωδία (μαθήτριοι).
- 16 Σεπτεμβρίου Τρίτη 4-5 θεωρητικά μαθήματα έν γένει, άρμονία, άντίστιξις καί χορφθία (μαθηταί).
- 16 Σεπτεμβρίου Τρίτη 5-6 Μονωδία (μαθηταί).

Σχολή 'Ερασιτεχνών.

Οί επιθυμούντες ν' ακολουθήσωσιν έν ή καί πλείονα εκ των ειδικών μαθημάτων της όργανικής ή της φωνητικής, μουσικής, άνευ των υπό του κανονισμού όριζομένων υποχρεωτικών μαθημάτων, καί έχοντες τάς υπό του προγράμματος απαιτούμενας γνώσεις γίνονται δεκτοί μετά προηγουμένη εξέτασιν είς τήν σχολήν ταύτην.

Είς τούς επιθυμούντας επίσης νά ακολουθήσωσι τάς ασκήσεις της όρχήστρας καί έχοντες τάς απαιτούμενας δυνάμεις, ή φοίτησις επιτρέπεται δωρεάν.

Δραματική Σχολή.

Είς τήν Σχολήν ταύτην γίνονται δεκτοί μαθηταί έχοντες γνώσιν της 'Ελληνικής γλώσσης, προσφοράν κατάλληλον διά τήν σκηνην καί άρμόζον έξωτερικόν παράστημα.

Εσπερινή Σχολή Χορφθίας.

Αΐ έγγραφαι της σχολής ταύτης άρχονται επίσης τη 1 Σεπτεμβρίου έ. έ. καί λήγουσι ή 14 ιδίου. Η διδασκαλία παρέχεται δωρεάν. Διά πάσαν παραίτησιν πληροφορίαν άπευθυνέσθιν είς τό γραφείον του Ωδείου υπό της 9-12 π.μ. καί 3-7 μ.μ.

Ο Διευθυντής του Ωδείου

Γ. Ν. Νάζος.